

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/43/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716010055
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2716010055.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Martina Žovince, v trestnej veci proti obvinenému P. J. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona, o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Skalica zo dňa 21.3.2016, č.k. 6T/30/2016-287, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 1.4.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť obvineného P. J., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Skalica uznesením zo dňa 21.3.2016, č.k. 6T/30/2016-287 podľa § 238 ods. 3 Trestného poriadku ponechal obvineného P. J. vo väzbe z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku a zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku u obvineného väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahradil.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že prokurátor Okresnej prokuratúry Skalica podal dňa 2.3.2016 na Okresný súd Skalica obžalobu na obvineného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby roku 2010 do 06.10.2012, od 08.10.2012 do 21.05.2014, od 23.05.2014 do dňa 28.07.2014 a od dňa 30.07.2014 do dňa 07.09.2015 v byte č. X Z. R. F. K. XXXX/XX v O., predovšetkým pod vplyvom alkoholu, opakovane fyzicky a psychicky týral svoju družku E. I., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom O., R. F. K. XXXX/XX, tým spôsobom, že najmä jej vulgárne nadával, vyhrážal sa jej smrťou, fyzickou likvidáciou jej blízkych, fyzicky ju napádal a to tak, že ju bezdôvodne bil, kopal a udieral najmä do tváre a po celom tele, budil ju v nočných hodinách, vyvolával v nej pocit strachu a stresu, odopieral jej nevyhnutnú osobnú starostlivosť a hygienu napríklad:

- v presne nezistený deň, v presne nezistenom čase jej v uvedenom období bezdôvodne nadával, lebo ju videl, okúpanú a prezlečenú, pleskol jej, dal jej facku, trhal jej vlasy, kladivo po nej hodil,

- v presne nezistený deň, v presne nezistenom čase jej v uvedenom období zo žiarlivosti zakazoval chodiť samej do obchodu, trhal jej nohavičky, kabelky, rozbil okuliare a telefón, aby nemohla zavolať políciu, ničil jej oblečenie, zakazoval jej maľovať sa,

- v presne nezistený deň, v presne nezistenom čase v uvedenom období začal z nej trhať veci, a slovne na ňu útočil, že ju „pojebal“ jej otec, ňuchal jej nohavičky, pričom takýmto správaním ju nútil utekať s ich spoločnými maloletými deťmi z bytu,

a takto jej spôsoboval dlhšie trvajúce psychické utrpenie a fyzické utrpenie, pričom dňa 7.9.2015 v presne nezistenom čase okolo 05.00 h v byte č. X Z. R. F. K. XXXX/XX v O. údermi jej spôsobil zranenia a to zlomeninu nosových kostí a otvorenú ranu vlasatej časti hlavy s doposiaľ neustanovenou dobou liečenia podľa lekárskej správy MUDr. D. Q. z FNsP Skalica zo dňa 7.9.2015, pričom podľa znaleckého posudku č. 02/16 PhDr. Aleny Kopányiovej E. I. vnímala konanie P. J. ako ťažké príkorie, nakoľko sa v jej psychickom obraze nachádza symptomatika postraumatickej stresovej poruchy, syndróm týranej ženy,

ako reaktivita psychiky na zlé zaobchádzanie vyznačujúce sa vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti s dlhodobou trvalosťou (cca 5 rokov).

Obvinený bol vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Skalica sp.zn. 0Tp/16/2015 zo dňa 10.9.2015 z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku, pričom väzba mu začala plynúť so započítaním od 7.9.2015 od 13.20 hod. a trvá nepretržite doposiaľ. Po podaní obžaloby bolo potrebné rozhodnúť o väzbe obvineného v zmysle § 238 ods. 3 Trestného poriadku.

Okresný súd uviedol, že prokurátor dodržal lehotu uvedenú v § 76 ods. 2 Trestného poriadku a obžalobu podal najmenej 20 pracovných dní pred uplynutím základnej lehoty väzby. Prokurátor žiadal ponechať obvineného vo väzbe i naďalej, nakoľko má za to, že dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku u obvineného trvajú naďalej. Obvinený pri výsluchu k väzbe uviedol, že má za to, že dôvody väzby kolúznej a preventívnej pominuli. Chce viesť riadny život, trestnú činnosť páchať nebude, obviňovať svedkov nebude, išiel by bývať k otcovi. Okresný súd zistil, že dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku u obvineného naďalej trvajú aj v štádiu konania po podaní obžaloby. Doteraz zistené skutočnosti a zabezpečené dôkazy nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný, tento má znaky trestného činu, sú dôvody pre podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený, z konania obvineného, ako aj z ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pôsobiť na svedkov a mariť tak objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, tiež obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený aj jeho obhajca v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil. Krajský súd v Trnave, ako súd rozhodujúci o sťažnosti obvineného proti napadnutému uzneseniu, na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť všetkých napadnutých výrokov, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Podľa § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

b) bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo

c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 238 ods. 3 Trestného poriadku ak je obvinený vo väzbe, rozhodne súd o väzbe prednostne a urýchlene a ak to okolnosti prípadu umožňujú, tak súčasne s rozhodnutím podľa § 239 ods. 1, § 241, § 244 alebo § 331 ods. 1, najneskôr však tak, aby postupom podľa § 76 ods. 3 alebo 4 došlo k právoplatnému rozhodnutiu o väzbe do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou alebo predĺženou lehotou väzby v prípravnom konaní.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) < alebo c), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaného prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným.

Po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako i konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, sťažnostný súd nezistil dôvody na jeho zmenu alebo zrušenie. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, najmä § 72 ods. 2 Trestného poriadku. Obvinenému a jeho obhajcovi bola poskytnutá možnosť, aby sa k otázke väzby po podaní obžaloby vyjadrili. Formálne podmienky na rozhodnutie o ponechaní obžalovaného boli splnené, keď prokurátor podal na Okresný súd Skalica obžalobu v lehote dlhšie ako 20 pracovných dní pred uplynutím celkovej lehoty trvania väzby v prípravnom konaní.

V plnej miere je možné stotožniť sa so záverom prvostupňového súdu o existencii materiálnych podmienok väzby obvineného. Dokazovanie vykonané v prípravnom konaní odôvodňuje podanie obžaloby a teda i podozrenie, že obvinený sa dopustil spáchania trestnej činnosti, pre ktorú bolo vznesené obvinenie a v súvislosti s ktorou bol vzatý do väzby. Prvostupňový súd správne poukázal na dôkazy vykonané v prípravnom konaní, o ktoré prokurátor oprel obžalobu, s hodnotením dôkazov sťažnostný súd súhlasí a v podrobnostiach naň poukazuje.

Pokiaľ ide o dôvody väzby v zmysle ustanovení § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku, pri týchto rovnako platí, že sú v odôvodnení napadnutého uznesenia vyčerpávajúcim spôsobom uvedené.

Pokiaľ ide o dôvod takzvaný kolúznei väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, i v tomto štádiu trestného stíhania pretrváva obava, že by obvinený mohol pôsobiť na svedkyňu poškodenú E. I.. Táto obava neexistuje iba vo všeobecnej rovine, ale je konkretizovaná správaním sa obvineného voči poškodenej v minulosti tak, ako to vyplýva z výsledkov dokazovania v prípravnom konaní. U svedkyne poškodenej ide o osobu, ktorá vzhľadom na dlhšie spolužitie s obvineným bola v minulosti z jeho strany ľahko ovplyvniteľná, o čom svedčí i skutočnosť, že opakovane brala späť trestného oznámenia, ktoré na obvineného podávala práve v súvislosti s jeho násilným správaním. Je tak naplnený predpoklad, že obvinený by sa s veľkou pravdepodobnosťou mohol v prípade prepustenia na slobodu konania kolúznei povahy dopustiť.

Dôvody trvania takzvanej preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sú aj podľa názoru sťažnostného súdu dané tými skutočnosťami, ktoré prvostupňový súd uviedol v napadnutom uznesení. Trestná minulosť obvineného, ktorý bol opakovane súdne trestaný aj za násilnú trestnú činnosť, spoločne s charakterom trestnej činnosti, v súvislosti, s ktorou je aktuálne vo väzbe a dĺžkou obdobia, počas ktorého sa mal dopúšťať páchania tejto trestnej činnosti, vyvolávajú dôvodnú obavu, že pri prepustení na slobodu bude obžalovaný pokračovať v páchaní najmä násilnej trestnej činnosti. Preto je i rozhodnutie prvostupňového súdu o ponechaní obvineného vo väzbe z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku správne.

Predmetom preskúmania v sťažnostnom konaní bol i výrok prvostupňového súdu, ktorým rozhodol o tom, že väzbu obvineného nenahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka v zmysle ustanovenia § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Podľa názoru sťažnostného súdu prepustenie obvineného na slobodu podstatne zvyšuje riziko naplnenia konania, zakladajúceho väzobné dôvody podľa § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku. Intenzita zásahu do osobnej slobody obvineného výkonom väzby v tomto prípade tak nie je celkom zjavne neprimeraná k miere zvýšenia uvedeného rizika. Dôležitú úlohu pri hodnotení uvedeného rizika zohráva aj trestná minulosť obvineného, teda to, že bol opakovane súdne trestaný pre majetkovú i násilnú trestnú činnosť. Preto správne prvostupňový súd vyhodnotil mieru tohto rizika a rozhodol o nenahradení väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, sťažnostný súd sťažnosť obvineného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.